

secció documental

Sant Pare

CANONITZACIÓ DEL BEAT JOSEMARÍA ESCRIVÁ DE BALAGUER

*Homília pronunciada el diumenge 6 d'octubre de 2002
en l'eucaristia de canonització*

1. “Tots els qui són guiats per l'Esperit de Déu, són fills de Déu” (Rm 8,14). Aquestes paraules de l'apòstol sant Pau que acaben de ressonar en la nostra assemblea ens ajuden a comprendre millor el significatiu missatge de la canonització de Josemaría Escrivá de Balaguer, que celebrem avui. Ell es va deixar guiar dòcilment per l'Esperit, convençut que només així es pot complir plenament la voluntat de Déu.

Aquesta veritat cristiana fonamental era un tema recurrent de la seva predicació. En efecte, constantment invitava els seus fills espirituals a invocar l'Esperit Sant per fer que la vida interior, és a dir, la vida de relació amb Déu i la vida familiar, professional i social, plena de petites realitats terrenals, no estiguessin separades, sinó que constituïssin una sola existència “santa i plena de Déu”. “A aquest Déu invisible” —va escriure— “el trobem en les coses més visibles i materials” (*Converses amb monsenyor Escrivá de Balaguer*, n. 114).

També avui aquest ensenyament seu és actual i urgent. El creient, en virtut del baptisme, que l'incorpora a Crist, està cridat a mantenir amb el Senyor una relació ininterrompuda i vital; està cridat a ser sant i a col·laborar en la salvació de la humanitat.

2. “El Senyor-Déu va prendre l'home i el va posar al jardí de l'Edèn, perquè el conreés i el guardés” (Gn 2,15). El llibre del Gènesi, com hem escoltat en la primera lectura, ens recorda que el Creador ha confiat la terra a l'home, perquè la “conreés” i la “cuidés”. Els creients, actuant en les diverses realitats d'aquest món, contribueixen a realitzar aquest projecte diví universal. El treball i qualsevol altra activitat, duta a terme amb l'ajuda de la gràcia, es converteixen en mitjans de santificació quotidiana.

“La vida quotidiana d'un cristià que té fe” —solia afirmar Josemaría Escrivá—, “quan treballa o descansa, quan resa o quan dorm, en tot moment, és una vida en què Déu sempre hi és present” (*Meditacions*, 3 de març de 1954). Aquesta visió sobrenatural de l'existència obre un horitzó extraordinàriament ric de perspectives salvífiques, perquè, també en el context només aparentment monòton de la vida normal de cada dia, Déu es fa proper a nosaltres i nosaltres podem cooperar en el seu pla de salvació. Per

tant, es comprèn més fàcilment el que afirma el concili Vaticà II: que “el misatge cristià no aparta als homes de la construcció del món [...], sinó que els obliga més a dur a terme això com un deure” (*Gaudium et spes*, 34).

3. Elevar el món cap a Déu i transformar-lo des de dins: heus aquí l'ideal que el sant fundador us indica, estimats germans i germanes que avui us alegreu per la seva elevació a la glòria dels altars. Ell continua recordant-vos la necessitat de no deixar-vos atemorir davant una cultura materialista que amenaça de dissoldre la identitat més genuïna dels deixebles de Crist. Li agradava reiterar amb vigor que la fe cristiana s'oposa al conformisme i a la inèrcia interior.

Seguint les seves petjades, difongueu en la societat, sense distinció de raça, de classe, de cultura o d'edat, la consciència que tots estem cridats a la santedat. Esforceu-vos per ser sants vosaltres mateixos en primer lloc, conreant un estil evangèlic d'humilitat i de servei, d'abandó en la Providència i d'escolta constant de la veu de l'Esperit. D'aquesta manera sereu “sal de la terra” (cf. Mt 5,13) i brillarà “la vostra llum davant la gent, així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel” (Mt 5,16).

4. Certament, no falten incomprendions i dificultats per a qui intenta servir amb fidelitat la causa de l'evangeli. El Senyor purifica i modela amb la força misteriosa de la creu tots aquells que crida a seguir-lo; però en la creu —repetia el nou sant— trobem llum, pau i goig: “Lux in Cruce, requies in Cruce, gaudium in Cruce!”

Des que el 7 d'agost de 1931, durant la celebració de la santa missa, van ressonar en la seva ànima les paraules de Jesús “Quan enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi” (Jn 12,32), Josemaría Escrivá va comprendre més clarament que la missió dels batejats consisteix a elevar la creu de Crist sobre tota realitat humana, i va sentir sorgir del seu interior l'apassionant crida a evangelitzar tots els ambients. Va acollir llavors sense vacil·lar la invitació que Jesús va fer a l'apòstol Pere, que fa poc ha ressonat en aquesta plaça: “Duc in altum!” La va transmetre a tota la seva família espiritual, perquè oferís a l'Església una aportació vàlida de comunió i de servei apostòlic. Aquesta invitació s'estén avui a tots nosaltres. “Tira llac endins” —ens diu el diví Mestre— “i caleu les xarxes” (Lc 5,4).

5. Però per complir una missió tan àrdua cal un incessant creixement interior alimentat per l'oració. Sant Josemaría va ser un mestre en la pràctica de l'oració, que considerava una extraordinària “arma” per redimir el món. Recomanava sempre: “Primer, oració; després, expiació; en tercer lloc, molt «en tercer lloc», acció” (*Camí*, n. 82). No és una paradoxa, sinó una veritat perenne: la fecunditat de l'apostolat resideix, en primer lloc, en l'oració i en una vida sacramental intensa i constant. Aquest és, en el fons, el secret de la santedat i del veritable èxit dels sants.

Que el Senyor, estimats germans i germanes, us ajudi a recollir aquesta exigent herència ascètica i missionera. Que us sostingui Maria, a qui el sant fundador invocava com “Spes nostra, Seus Sapientia, Ancilla Domini”.

Que la Mare de Déu faci de cadascun de nosaltres un testimoni autèntic de l'evangeli, disposat a donar arreu una generosa contribució a la construcció del regne de Crist. Que ens estimulin l'exemple i l'ensenyament de sant Josemaría, perquè, al final del pelegrinatge terrenal, participem també nosaltres en l'herència benaurada del cel. Allí, juntament amb els àngels i amb tots els sants, contemplarem el rostre de Déu i cantarem la seva glòria per tota l'eternitat.

Tarraconense

COMUNICAT DE LA REUNIÓ n. 164

Els dies 9 i 10 d'octubre de 2002 va tenir lloc la reunió n. 164 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a la casa d'espiritualitat Maria Immaculada, de Tiana. La reunió fou presidida per l'arquebisbe de Tarragona, i hi han assistit tots els seus membres.

Carta d'Advent

“A l'alba del nou segle”. Aquest és el títol de la carta que els bisbes de la CET han escrit amb motiu del pròxim Advent i que té com a línies de fons el diàleg amb la societat i la comunió eclesial. La carta es farà pública la segona quinzena del mes de novembre.

L'Any Verdaguerià

Els bisbes ultimaren la preparació de la jornada sacerdotal de les diòcesis de Catalunya, que tindrà lloc el 14 d'octubre, a Vic, per commemorar el centenari de la mort del gran poeta i sacerdot Mn. Cinto Verdaguer.

En el marc de la celebració de l'Any Verdaguerià, es va acordar que el bisbe de Vic, Mons. Josep M. Guix, pronunciaria la conferència “Influència de Mn. Cinto Verdaguer en la pastoral”, el dilluns 21 d'octubre, en la inauguració del curs del Centre d'Estudis Pastoral de les diòcesis catalanes.

Els 25 anys del Consell de l'Escola Cristiana de Catalunya i del seu Secretariat

Fa vint-i-cinc anys es va constituir, a partir del document dels bisbes de la CET, “L'escola cristiana que volem”, el Consell de l'Escola Cristiana de